

altenpflege.de Edition

Libra mësimorë të shkurtër për arsimin e infermierisë - Fokus në kujdesin ndaj të moshuarve

Theo Ahrens

Hyrje në etikën e kujdesit.

presented by

YES
ARCH
ITEC
TURE.

Të dhënat bibliografike

Theo Ahrens – Biografi e shkurtër

Theo Ahrens, i lindur më 1979 pranë Mynihut, është mësues për profesionet e kujdesit dhe pedagog i përkushtuar në fushën e kujdesit. Pas një viti vullnetar social në spital, ai kreu një trajnim për t'u bërë infermier për shëndetin dhe kujdesin dhe fitoi përvojë të vlefshme profesionale në repartin e kujdesit intensiv. I shtyrë nga dëshira e tij për të transmetuar dije, ai studioi pedagogji në kujdes dhe filloi punën si mësues në një shkollë profesionale në Mynih në vitin 2009. Theo është i njohur për mësimdhënien e tij praktike dhe empatike, me të cilën përgatit stafin e ardhshëm të kujdesit për profesionin e tyre kërkues. Privatisht ai jeton me gruan dhe dy fëmijët e tij në Berlin dhe angazhohet vullnetarisht për kushte më të mira në arsimin për kujdes.

Ky libër i shkurtër edukativ është formuluar nga planet e materialeve të mësimi të tij duke përdorur K.I. Përkthimi u bë automatikisht.

Publikuar nga altenpflege.de

Çmimi DE/AT: 3,90 €

CH: 5 Fr

Të drejtat e autorit 2024 altenpflege.de

Vërejtje dhe sugjerime për përmirësime ju lutemi dërgoni në team@altenpflege.de.

1/1-2412181523

Përmbajtja

1 Hyrje në etikën e kujdesit.	4
1.1 Përcaktimi i etikës në kujdesin shëndetësor.	4
1.2 Rëndësia e etikës në trajtimin e vdekjes dhe të vdekurit	4
1.3 Qëllimet e reflektimit etik në kujdesin ndaj të moshuarve	5
1.4 Përgjegjësia profesionale dhe roli i personelit të kujdesit gjatë procesit të vdekjes	6
2 Bazat e etikës dhe moralit	8
2.1 Përcaktimet e termave	8
2.2 Parimet etike në kujdesin shëndetësor.	8
2.3 Teoritë etike	9
2.4 Vendimmarrja etike në përditshmërinë e kujdesit	10
3 Trajtimi i vdekjes dhe ikjes nga jeta në kujdesin për të moshuarit	11
3.1 Vdekja si pjesë e ciklit të jetës	11
3.2 Fazat e vdekjes sipas Elisabeth Kübler-Ross	12
3.3 Rëndësia e shoqërimit në momentet e fundit të jetës në kujdesin për të moshuarit	13
3.4 Roli dhe detyrat e personelit të kujdesit gjatë shoqërimit në vdekje	13
3.5 Perceptimi i të vdekurit dhe vdekjes	14
4 Sfidat etike në shoqërimin e të vdekurit	16
4.1 Trajtimi i autonomisë së pacientit	16
4.2 Dilemat etike në shoqërimin e vdekjes	17
4.3 Trajtimi i dëshirave të pacientëve	17
4.4 Sedacioni paliativ: Përkufizimi, aspektet etike dhe marrja e vendimeve	18
4.5 Mbështetje për dispozitën e pacientit dhe prokurën e kujdesit.	19
5 Shoqërimi i të moshuarve në praktikën e kujdesit gjatë procesit të vdekjes	21
5.1 Puna e hospicit dhe kujdesi paliativ në kujdesin për të moshuarit	21
5.2 Komunikimi me të vdekurit.	22
5.3 Shqërimi i të afërmeve	22
5.4 Ritet, aspektet fetare dhe kulturore gjatë vdekjes	23
5.5 Masat e para pas vdekjes	24
6 Korniza ligjore për trajtimin e shuarjes dhe vdekjes	26
6.1 E drejta për vetëvendosje dhe deklarata paraprake e pacientit	26
6.2 Kërkesat ligjore për shoqërimin gjatë vdekjes	27
6.3 Dispozitat ligjore për kujdesin ndaj të ndjerëve	28
6.4 Dallimet midis shoqërimit të të vdekurve, ndihmës aktive dhe pasive për të vdekur.	28
6.5 Aspektet ligjore të kujdesit paliativ mjekësor	29
7 Aspektet psikologjike të vdekjes, humbjes dhe zisë	31
7.1 Përpunimi i vdekjes dhe i të vdekurit	31
7.2 Përballja me përfundimësinë e vet.	31
7.3 Ngarkesa emocionale dhe kujdesi për veten të personeli i kujdesit.	32
7.4 Supervizion dhe mundësi mbështetjeje për personelin e kujdesit.	33
7.5 Menaxhimi i zisë tek banorët, të afërmit dhe kujdestarët.	34
8 Dimensionet kulturore dhe fetare të vdekjes dhe të të vdekurit	36
8.1 Ritet e vdekjes në fe të ndryshme	36
8.2 Veçoritë kulturore në trajtimin e vdekjes dhe të ndërrimit jetë.	37
8.3 Shoqërimi fetar në kujdesin për personat në fund të jetës	38
8.4 Sfidat etike në respektimin e dëshirave fetare të pacientëve	39
9 Eutanazia - Perspektiva etike dhe juridike	40
9.1 Përkufizimet: Ndihma aktive, pasive dhe indirekte për vdekjen	40
9.2 Argumentet etike për dhe kundër ndihmës për të vdekur.	40
9.3 Situata ligjore e eutanazisë	41
9.4 Roli i infermierëve në vendimet për ndihmën në vdekje	42
10 Shembuj praktikë dhe studime rastesh	44
10.1 Studime rasti mbi konfliktet etike në shoqërimin e personave në fazën terminale	44
10.2 Reflektimi i situatave të vështira në praktikë	45
10.3 Strategjitë e zgjidhjes për dilemat etike	46

1 Hyrje në etikën e kujdesit.

1.1 Përcaktimi i etikës në kujdesin shëndetësor.

Etika në kujdesin shëndetësor i referohet aplikimit të parimeve dhe vlerave morale gjatë kujdesit për njerëzit, veçanërisht për ata të moshuar dhe që kanë nevojë për kujdes. Kjo disiplinë kërkon reflektimin mbi atë që konsiderohet si e drejtë ose e gabuar, e mirë ose e keqe, dhe drejton punonjësit e kujdesit në marrjen e vendimeve dhe veprimet e përditshme.

Një element qendror i etikës së kujdesit është dinjteti i njeriut. Punonjësit e kujdesit janë të detyruar të respektojnë dhe mbrojnë këtë dinjitet, pa marrë parasysh gjendjen ose rrethanat e personit që kërkon kujdes. Kjo përfshin njohjen e veçantisë së çdo individi si dhe garantimin e respektimit dhe autonomisë.

Besimi është një aspekt tjetër themelor. Një marrëdhënie e besuar mes kujdesit dhe personit që merr kujdes është esenciale dhe kërkon besueshmëri, empati dhe integritet. Etika në kujdesin shëndetësor do të thotë gjithashtu të marrësh përgjegjësi dhe të japësh llogari për veprimet e tua, veçanërisht në situata që sfidojnë moralin.

Etika e kujdesit përfshin gjithashtu parimin e drejtësisë. Ky parim nënkupton ndarjen e drejtë të burimeve dhe trajtimin e barabartë të të gjithë njerëzve. Punonjësit e kujdesit duhet të kenë kujdes të mos veprojnë në mënyrë diskriminuese dhe të përfillin nevojat e të gjithë atyre që kanë nevojë për kujdes.

Për më tepër, reflektimi etik në kujdesin duhet gjithashtu të integrojë parimet e kujdesit dhe të mosdëmtimit. Siguria dhe mirëqenia e përfituesve të kujdesit janë në krye të prioriteteve, dhe të gjitha masat duhet të synojnë të shmangin dëmtimet dhe të ofrojnë mbështetjen më të mirë të mundshme.

Këto parime etike nuk janë rregulla të ngurta. Ato kërkojnë nga punonjësit e kujdesit reflektim të vazhdueshëm dhe përshtatje me çdo rast individual. Etika e kujdesit është një angazhim i vazhdueshëm për praktikë të bazuar në etikë dhe për zhvillim moral personal brenda profesionit.

1.2 Rëndësia e etikës në trajtimin e vdekjes dhe të vdekurit

Etika në trajtimin e vdekjes dhe vdekjes kërkon një praktikë kujdesi vëmendshme dhe respektuese. Fazat e fundit të jetës së një njeriu kanë një rëndësi të madhe emocionale dhe etike. Në këto momente, profesionistët e kujdesit duhet të kuptojnë dhe respektojnë nevojat e të vdekurve pa ndikuar në autonominë e tyre.

Tensioni midis dëshirës për zgjatjen e jetës dhe pranimi të procesit natyror të vdekjes kërkon nga profesionistët e kujdesit një vendimmarrje të bazuar në etikë. Situata bëhet e vështirë kur përplasen mendime dhe dëshira të ndryshme të pacientëve, të afërmeve dhe ekipit mjekësor. Këtu, detyra e profesionistëve të kujdesit është të gjejnë një ekuilibër që ruan dinjitetin e të vdekurve duke marrë parasysh njëkohësisht mendimet e të gjithë pjesëmarrësve.

Një sfidë qendrore etike është trajtimi i simptomave të dhimbshme në fund të jetës. Këtu janë të rëndësishme parimet e kujdesit paliativ, të cilat nga njëra anë duhet të lehtësojnë dhimbjen dhe vuajtjen dhe nga ana tjetër duhet të respektojnë nevojën e vetë pacientit për një vdekje dinjitoze dhe të vetëvendosur. Profesionistët e kujdesit duhet të peshojnë se deri ku masat mjekësore janë ende në përputhje me vlerat etike të kujdesit ose nëse ndërhyjnë në vdekjen natyrale.

Reflektimi etik nuk kufizohet vetëm te pacientët, por shtrihet edhe në përfshirjen e të afërmeve. T'i angazhojnë ata, t'i marrin seriozisht shqetësimet dhe frikërat e tyre dhe t'i marrin parasysh gjatë vendimmarrjes është thelbësore për një kujdes etikor të përgjegjshëm. Në të njëjtën kohë, profesionistët e kujdesit nuk duhet të harrojnë të vlerësojnë dhe të adresojnë kufijtë e tyre moral dhe emocional.

Në përmbledhje, etika në trajtimin e vdekjes dhe vdekjes kërkon një ekuilibër të ndjeshëm midis kujdesit, respektit dhe autonomisë, që konsideron si të vdekurin ashtu edhe mjedisin rrethues. Empatia dhe kompetenca etike janë përbërës të domosdoshëm për praktikën e kujdesit.

1.3 Qëllimet e reflektimit etik në kujdesin ndaj të moshuarve

Ziele der ethischen Reflexion in der Altenpflege

Synimet e reflektimit etik në kujdesin për të moshuarit mund të identifikohen në disa fusha, të cilat secila synon përmirësimin e cilësisë së kujdesit dhe mbështetjen e punonjësve të kujdesit. Së pari, reflektimi etik nxit ndërgjegjësimin për sfidat morale në përditshmërinë e kujdesit. Punonjësit e kujdesit marrin mundësinë për të shqyrtuar dhe sqaruar kuptimin e tyre të vlerave, çka i ndihmon ata të marrin vendime të informuara.

Nëpërmjet reflektimit etik, mbështetet marrja e vendimeve në situata komplekse. Në këtë proces merren në konsideratë perspektiva të ndryshme, për të arritur në një gjykim të ekuilibruar dhe të drejtë. Reflektimi krijon kështu hapësirë morale për vendime që janë në interesin më të mirë të marrësve të kujdesit.

Një tjetër synim është nxitja e integritetit profesional. Punonjësit e kujdesit mësojnë si të ruajnë bindjet e tyre etike, pavarësisht kufizimeve të jashtme. Kjo forcon ndërgjegjësimin për përgjegjësinë profesionale dhe veprimin moral të vetë personit.

Reflektimi etik kontribuon në forcimin e dialogut ndërprofesional. Në punën ekipore, mund të diskutohen pikëpamje të ndryshme etike, çka përmirëson bashkëpunimin dhe nxit një kuptim të përbashkët etik në trajtimin e pacientëve.

Për më tepër, reflektimi etik rrit cilësinë e marrëdhënies së kujdesit. Përmes ndërgjegjësimit të veprimeve të veta, punonjësit e kujdesit mund të veprojnë me më shumë empati dhe respekt ndaj marrësve të kujdesit, çka forcon besimin midis të dy palëve.

Së fundmi, reflektimi etik mbështet zhvillimin personal të punonjësve të kujdesit. Ai inkurajon njohjen dhe tejkalimin e paragjykimeve personale, mbështet zhvillimin e empatisë dhe krijon hapësirë për mësim dhe rritje të vazhdueshme në kontekstin profesional.

Këto synime tregojnë qartë se reflektimi etik nuk është vetëm një mjet për t'u përballur me situata të vështira, por edhe një motor për zhvillimin e mëtejshëm të praktikës së kujdesit dhe identitetit profesional.

1.4 Përgjegjësia profesionale dhe roli i personelit të kujdesit gjatë procesit të vdekjes

Punonjësit e kujdesit mbajnë përgjegjësinë për ta bërë procesin e vdekjes sa më dinjitoz dhe respektues. Roli i tyre kërkon një ndjeshmëri të lartë ndaj nevojave fizike, emocionale dhe shpirtërore të personave në prag të vdekjes. Këto detyra përfshijnë lehtësimin e dhimbjeve dhe simptomave të tjera të rënda përmes kujdesit të duhur paliativ. Gjatë këtij procesi, duhet të ruhet ekuilibri midis lehtësimit të dhimbjes dhe ndërgjegjes për të respektuar dëshirat e pacientëve.

Punonjësit e kujdesit veprojnë si persona kyç dhe ndërmjetësues ndërmjet pjesëmarrësve në procesin e vdekjes, duke përfshirë të afërmit dhe ekipin ndërdisiplinor. Ata duhet të sigurojnë komunikim të qartë dhe me ndjeshmëri për të ulur pasigurinë dhe frikën. Një tjetër përgjegjësi është të mbështesin pacientët dhe të afërmit në marrjen e vendimeve, veçanërisht kur bëhet fjalë për çështje që lidhen me fundin e jetës siç janë urdhrat e pacientëve ose masat paliative.

Përkujdesja për mbështetjen psikologjike dhe emocionale të personave në prag të vdekjes, nga ana e punonjësve të kujdesit, kontribuon gjithashtu në përcaktimin dhe ruajtjen e autonomisë së pacientit. Kjo përfshin respektimin e dëshirave të të prekurve kudo që është e mundur, edhe nëse ato nuk janë në përputhje me pikëpamjet e punonjësve të kujdesit ose të afërmeve.

Gjithashtu, punonjësit e kujdesit janë të thirrur të reflektojnë mbi ngarkesat e tyre etike dhe emocionale. Mbikëqyrja e rregullt dhe shkëmbimi brenda ekipit mund të ndihmojnë në ruajtjen e moralit dhe qëndrueshmërisë emocionale. Më në fund, detyra organizative po ashtu bëjnë pjesë në detyrimet e tyre, si koordinimi i kujdesit në procesin e vdekjes dhe dokumentimi i të gjithë procesit.

Vetëm përmes integritit të empatisë, ndërgjegjes etike dhe kompetencës profesionale, punonjësit e kujdesit mund të përmbushin në mënyrë të plotë përgjegjësinë e tyre në procesin e vdekjes. Veprimi i tyre nuk ndikon vetëm në rrjedhën e vdekjes, por edhe në kujtimin e të mbijetuarve për këtë periudhë të ndjeshme të jetës.

preview

2 Bazat e etikës dhe moralit

2.1 Përcaktimet e termave

Etika i referohet reflektimit filozofik mbi veprimin moral. Ajo analizon dhe vlerëson sjelljen njerëzore. Qëllimi është zhvillimi i udhëzimeve për veprim të mirë dhe të drejtë. Etika pyet: Çfarë duhet të bëj? Çfarë është e mira?

Morali përshkruan rregullat dhe vlerat ekzistuese brenda një shoqërie. Ai përfshin norma, pra udhëzime të detyrueshme për veprim, që kanë rëndësi për bashkëjetesën shoqërore. Morali përcakton se çfarë konsiderohet si e drejtë apo e gabuar.

Vlerat janë konceptime themelore mbi atë që konsiderohet si e dëshirueshme ose e synueshme në një shoqëri. Ato ndikojnë në veprimet dhe mendimin tonë. Shembuj janë respekti, drejtësia, kujdesi.

Normat janë rregulla konkrete sjelljeje, zakonisht të formalizuara dhe të pranuar përgjithësisht. Ato derivohen nga vlerat. Ato përcaktojnë se si njerëzit duhet të veprojnë në situata të caktuara. Shembuj janë ligjet ose etiket profesionale.

Kuptimi i këtyre termave formon bazën për arsyetimet etike në kujdes.

2.2 Parimet etike në kujdesin shëndetësor.

Parimet etike ofrojnë orientim në përditshmërinë e kujdesit dhe promovojnë mirëqenien e personave të kujdesur. Katër parimet kryesore të etikës së kujdesit janë Autonomia, Drejtësia, Kujdesi dhe Mos-Dëmtimi

Autonomia respekton vetëvendosjen individuale. Kujdestarët mbështesin banorët në marrjen e vendimeve dhe pranojnë vendimet e tyre, edhe kur ato janë të ndryshme nga mendimi i tyre. Autonomia kërkon pëlqim të informuar, ku kujdestarët ofrojnë informacion të qartë dhe të kuptueshëm.

Drejtësia nënkupton ofrimin e mundësive dhe trajtimeve të barabarta për të gjithë personat në situata të krahasueshme. Kujdestarët duhet të veprojnë drejt dhe të mos favorizojnë ose dëmtojnë asnjë banor për shkak të moshës, gjinisë, prejardhjes ose sëmundjes. Burimet duhet të shpërndahen në mënyrë të drejtë.

Kujdesi është shprehje e dhembshurisë dhe përkushtimit personal. Kujdestarët duhet të njohin nevojat e banorëve dhe të reagojnë individualisht ndaj tyre. Ata ofrojnë mbështetje emocionale dhe ndihmë aty ku është e nevojshme. Kujdesi përfshin gjithashtu mbrojtjen nga rreziqet dhe sigurimin e mirëqenies.

Mos-Dëmtimi detyron kujdestarët të shmangin veprimet që mund të shkaktojnë dëm. Kjo kërkon peshimin e rreziqeve dhe përfitimeve të masave të planifikuara. Kujdestarët përdorin ekspertizën e tyre për të parandaluar ngarkesat e panevojshme për banorët dhe për të minimizuar rreziqet e kujdesit.

Këto parime etike veprojnë së bashku dhe janë të zbatueshme në çdo situatë kujdesi. Konfliktet midis parimeve kërkojnë një shqyrtim të kujdesshëm etik dhe reflektim profesional, për të marrë vendime të përgjegjshme.

2.3 Teoritë etike

Teoritë etike ofrojnë perspektiva të ndryshme mbi veprimin moral dhe janë mjete të rëndësishme për orientim në praktikën e kujdesit. Tre teori të rëndësishme etike shpeshherë merren në konsideratë: Deontologjia, Utilitarizmi dhe Etika e Virtytit.

Deontologjia bazohet në rregulla dhe detyrime. Kjo teori thekson se veprimet në vetvete janë moralisht të drejta ose të gabuara, pavarësisht nga pasojat e tyre. Në kontekstin e kujdesit, kjo do të thotë se ekzistojnë detyrime të caktuara që punonjësit e kujdesit duhet të përmbushin, siç janë respektimi i autonomisë dhe parimi i mos-shkaktimit të dëmit. Këto detyrime vlejnë pavarësisht nga rezultati i veprimit. Një shembull do të ishte respektimi i rregullave të konfidencialitetit, pavarësisht nëse një shkelje e konfidencialitetit shkakton një dëm të drejtpërdrejtë apo jo.

Utilitarizmi përqendrohet në pasojat e një veprimi. Qëllimi është arritja e lumturisë më të madhe për numrin më të madh të njerëzve. Në kujdes, kjo do të thotë të merret vendime që maksimizojnë mirëqenien e të gjithë të prekurve. Consideratat utilitariste mund të luajnë një rol, për shembull, në shpërndarjen e burimeve, kur punonjësit e kujdesit peshojnë se cili veprim do të sjellë rezultatin më të mirë për shumicën e njerëzve. Konflikte mund të lindin kur mirëqenia e një individi duhet të sakrifikohet për të ashtuquajturën mirë e më madhe.

Etika e Virtytit vendos fokusin te personi që vepron dhe te cilësitë e tij karakteristike. Kjo teori pyet më pak se çfarë duhet bërë konkretisht, por çfarë do të bënte një person me virtyte. Në fushën e kujdesit, kjo do të thotë që punonjësit e kujdesit duhet të kultivojnë cilësi të tilla si dhembshuria, durimi dhe guximi. Etika e virtytit thekson rëndësinë e zhvillimit të vazhdueshëm personal dhe profesional. Punonjësit e kujdesit inkurajohen të mendojnë përtej rutinave dhe të përshtaten me reflektim ndaj sfidave etike.

Zbatimi i këtyre teorive etike në praktikë mundëson që punonjësit e kujdesit të përfshijnë perspektiva të ndryshme në marrjen e vendimeve. Ato nuk ofrojnë përgjigje të thjeshta, por ndihmojnë në analizimin dhe reflektimin e kompleksitetit të vendimeve morale në jetën e përditshme të kujdesit.

2.4 Vendimmarrja etike në përditshmërinë e kujdesit

Vendimmarrja etike në përditshmërinë e kujdesit kërkon zbatimin e parimeve dhe teorive në situata konkrete. Ajo ka të bëjë me marrjen e vendimeve praktike që janë si të pranueshme moralisht, ashtu edhe që plotësojnë nevojat e banorëve.

Hapat e vendimmarrjes:

1. **Analiza e situatës:** Së pari, situata përshkruhet në detaje, duke përfshirë të gjitha faktet relevante dhe personat e përfshirë. Pyesni veten: Çfarë ka ndodhur saktësisht? Kush është i prekur? Çfarë nevoja dhe dëshira kanë banorët?
2. **Definimi i problemit:** Sqaroni se cili problem ose dilemë etike është prezent. A ka konflikt ndërmjet parimeve etike si autonomia vs. kujdesi? Apo kundërshtojnë dispozitat ligjore dhe bindjet morale?
3. **Zbulimi i opsioneve:** Zhvilloni mundësitë e veprimit. Identifikoni mënyra të ndryshme për të zgjidhur problemin ekzistues. Merrni parasysh të gjitha parimet etike: Çfarë përparësish dhe mangësish kanë secila nga opsionet?
4. **Vlerësimi etik:** Analizoni dhe vlerësoni çdo opsion duke marrë parasysh parimet dhe teoritë etike. Mendoni se cili veprim nga perspektiva e deontologjisë, utilitarizmit ose etikës së virtutit është më i justifikuar.
5. **Vendimmarrja:** Merrni vendimin më të mirë të mundshëm, bazuar në vlerësimin e të gjitha informacioneve relevante dhe konsideratave etike. Kujtoni të veproni me përgjegjësi dhe në përputhje me standardet profesionale.
6. **Zbatimi:** Zbatoni vendimin. Sigurohuni që të gjithë të përfshirët të informohen dhe që të kryhen masat e nevojshme.
7. **Reflektimi:** Rishikoni procesin e vendimmarrjes dhe rezultatin. Çfarë funksionoi mirë? Çfarë mund të përmirësohet? Një reflektim i vazhdueshëm nxit proceset e ardhshme të vendimmarrjes dhe rritjen personale të stafit të kujdesit.

Në vendimmarrjen etike në përditshmërinë e kujdesit, është thelbësore të qëndrohet fleksibël dhe i adaptueshëm. Çdo ambient kujdesi është dinamik dhe shpesh kërkon përshtatje të shpejtë me situata të reja. Kuptimi i bazuar etik ju mbështet që të përgjigjeni me kompetencë dhe empati ndaj ndryshimeve. Bashkëpunimi me kolegët dhe përfshirja e ekipeve multiprofesionale mund të shtojnë perspektiva të vryera që çojnë në zgjidhjen më të mirë për të gjithë të përfshirët.

7 Kjo është vetëm një pamje paraprake.

Libri i plotë është i disponueshëm në <https://www.altenpflege.de> për përdoruesit e regjistruar. Regjistrimi dhe përdorimi janë pa pagesë. Kush nuk dëshiron të regjistrohet, mund të transferojë shumën e përmendur në faqen 2 përmes Paypal në buchhaltung@factsoft.de, duke dhënë si titullin e librit ashtu edhe adresën e e-mailit. Më pas, do të marrë PDF-në me e-mail.

Përveç aksesit falas në librat e shkurtër, regjistrimi në [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) mundëson të aplikoni direkt për punë. Dhe gjithashtu, vetë të postoni një njoftim pune falas. Bëhuni edhe ju pjesë e komunitetit [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de)